

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Syntagma Iuris || Vniversi, Atqve Legvm || Pene Omnivm
Gentivm, Et || Rervm Pvblicarvm Præcipvarvm,||**

Grégoire, Pierre

Francofurti ad Mœnum, M.D.XCIX.

VD16 VD16 G 2999

11 de Præscripta cedendi Formula.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-97739](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-97739)

in iudiciorum praxi si de obligatio. Si enim venditor ad impediendam bonorum suorum venditionem, addi. 1. & Iason in §. si de act. num. 12. Etenim quando quis ad cessionem admittitur, illud præstare potest, quare non liberatur cedendo, sed præcise ad factum tenetur, l. stipulationes non diuiduntur, 72. de verb. oblig. vt & ad dandum, l. ubi autem non apparet. 75. eo. tit. de verb. oblig. Si tamen factum habeat præstandi impossibilitatem, arbitrantur Iason & Faber cessionem admittendam. 74. §. Faber in d. §. si de act. videlicet ratione eius quod interest non fieri, quod & in obligationibus facti locum habet, l. stipulationes non diuiduntur, & l. in stipulationib. §. fin. de verbo. oblig. P. §. 3. In causa fiscali, vel ære reipublicæ, si quis æstimata lite damnatus pecunia ob maleficia sit, non potest liberari carceribus cedendo, sed quando non soluerit illis constringitur. Inemo, de exalto. trib. lib. 10. C. Sic cum pater Cymonis Miltiades item æstimatam soluere populo non potuit fer, ob eamque causam in publicis vinculis decessisset, Cymon eadem custodia detentus fuit, neque legibus emitti poterat, nisi pecuniam qua pater multatus erat, exsoluisset, vt auctor Æmylius Probus in Cymone: erat autem condemnatio illa multa lititise æstimatio 60 talentorum, ex crimine suspitionis proditiouis, cuius infimulatus erat Miltiades, idem Probus in Miltiade. Suidas quoque, qui reipublicæ, inquit, debebat ex multa. nec nouo senatus conuentu exsoluerat, in carcerem detrudebatur, reproditiouis etiam sponforibus. Suid. in verb. actio. c. 4. dicitur actionis nomen erat id, quando quis non solueret quod debebat, eiusque ratione simplum pendebatur, si ante nouum senatus conuentum solueretur: sin minus duplum, Suid. in ver. adu. in priuatis videlicet debitis at in publicis carcer paratus, vt dixi, erat Stephanus Aufrelius probat in debitis quidem fisci, ratione criminis, non posse cessione damnatum liberari a carceribus: at si debitor, inquit, sit tributorum nomine, non debet carcerari, sed honeste sub custodia detineri, Aufrelius in decisio. Capel. Tholo. §. 8. per l. nemo, de exalto. trib. lib. 10. C. Lycurgus quoque statuit ob vectigalia non soluta, quemquam in carcerem non esse detradendum, liberauitque Xenocratem eam ob causam incarceratum, & publicanum in carcerem ob iniuriam coniecit, Plutar. in vit. decem orator. Tradit & idem Aufrelius ob collectas impolitas neminem bonis posse cedere, Stephan. Aufrelius. dicta decisio. 28. §. in decisio. Cap. Tholo. §. 4. in additionibus, videlicet, si soluendo sit, & cedere vellet, vt se a publicis muneribus liberet, quod non licet, l. propter. §. qui bonis ced. poss. C. Exstimant autem Ioannes Faber, in §. si de act. Cynus, in l. qui bon. ced. poss. Bartolus. Ioannes de Platea, in l. nemo, de exalto. trib. fiscales debitores ob tributa, cessione bonorum liberari posse a carcere. ¶ Fuit aliquando ¶ lex Basili iunioris Porphyrogenetæ Cæsaris, qua constitutum, tributum pauperum qui soluendo non essent a locupletibus exigendum esse, quod dicitur, vt dicitur est, lib. 1. in ris Oriental. in constitut. 2. Basili. Hoc tamen postea Romanus Argyrus Cæsar subtulit, quod etiam Constantinus erat sublatum, nisi mors eum anteverisset, in cod. 1. lib. iur. Orienta. in constit. Argirius, vt dicitur in his uisibus condonatas, id est, reditu maior. eccles. Veruntamen, quanquam propter administrationem ciuilem quem bonis posse cedere constat, l. 2. §. 3. C. qui bon. ced. poss. tamen receptum est, debitorem fiscalem non posse bonis cedere: & ita seruatur in curiis huius regni. Guido Papasus q. 211. n. me. 3. Bart. in l. cum eo ad le. Jul. pecula. P. Bal. Cyn. in l. qui bon. ced. poss. nisi in casibus, in quibus paupertas excusat, Bald. & Cyn. in d. l. 1. Quare & Baldus & Salicetus in l. propter honorem, qui bon. ced. poss. idque firmat Angelus Aret in §. si de actio. tradunt subditos volentes cedere bonis propter collectas, quæ imponi debent pro modo patrimonii per as & libram, & vt dicunt, pro folido & libra, non audiri iudicium in illis, cum vnde soluant in eo casu habeant sufficiens patrimonium, cuius ratio habetur & dolose diffugere onus videantur. Scio tamen aliquando onera inter tyrannos principes tam graui iudici, vt sæpe incolæ cogantur res ipsas relinquere, & loco migrare, vt quo tempore Chilpericus Galliar. rex nouas & graues imposuit descriptiones, accidisse refert Gregorius Turonensis lib. 3. histor. Franc. cap. 27. Sed illæ cessiones bonorum erant potius discessiones, quam cessiones, de quibus nunc quæstio. Cur autem pro oneribus & muneribus personalibus cessio non fiat, ratio certissima, quod inops, propter necessitatem non habendi, onera patrimonii non sustinet, corpori autem indicta obsequia soluit, l. cura exstremi, §. §. mo. pes. de mun. & honor. P. quodque personalia munera in sollicitudi-

ne animi principaliter, & vigilantia potius quam sumtibus consistunt, l. §. illud tenendum, de muner. & honor. in P.

De præscripta cedendi formula. Cap. II.

- 1 Distributio bonorum, prodromus cessionis bonorum.
- 2 Distributionis bonorum & dationis in solutum, & cessionis differentia.
- 3 Cessione facta petunt creditores se mitti in possessionem bonorum.
- 4 Curator bonis cesis post cessionem datur, eod.
- 5 Cessio iure ciuili quomodo fiat & in Gallia.
- 6 Cessio cur ignominiam non habeat.
- 7 Carcerum mancipatio non infamat, eod.
- 8 Paupertatis publicæ professio satis assiguit.
- 9 Paupertatis mala.
- 10 Cessio bonorum inter bonos & graues infamiam habet.
- 11 Cessio est infamis non sit, tamen si modo vituperabit.
- 12 Decretorum lex Rojcia de gradibus in theatro.
- 13 Vita inops morte peior.
- 14 Debitorum inopum apud Bœotios infamia.
- 15 Cedentes bonis ab actibus humanis tanquam infames non reiciuntur.
- 16 Cedens bonis quam cautionem præbere debeat.
- 17 Cessionis substantiale, est fateri debitum.
- 18 Cedens omnia tenetur bona indicare.

Prodromi ¶ & antesignani cessionis bonorum distributiones fiunt, quando debitores in solutum relinquunt creditoribus, vt distribuatur inter illos secundum ordinem nominum, in nouella 4. §. quod autem. ¶ Interest ¶ autem inter dationem in solutum, & cessionem in multis, sed potissimum quod dominum transeat in creditores rerum in solutum daturum: quæ autem per cessionem ad creditores perueniunt iure domini ad eos non pertinent, nec eo iure inter se creditores diuidere possunt, l. 4. C. qui bonis ced. poss. Neque enim qui cedit bonis, desinit esse dominus bonorum suorum ante distributionem factam pecuniæ vel æstimatione facta ante additionem rerum, l. is qui, & l. ibi Bart. qui bon. ced. poss. C. in decisio. Capel. Tholo. §. 4. Petrus Jacob. tit. de cess. bono. ¶ Quo ¶ fit vt cessione facta, petere debeant creditores se mitti in possessionem bonorum, iuxta titulum, de bonis auctoritate iudicum possidentis. Et interim datur bonis curator, secundum l. 2. §. si de cura bonis dando lib. 42. P. 11. §. 12. quando fiscus, vel priua. C. Is autem vendit bona, & satisfait creditoribus, d. l. si de cura bon. dando, exercetque actiones viles contra debitores cedentis l. 2. eo. tit. P. l. 42. tit. 8. Et si post cessionem bonorum statim curator dari non possit, in d. interim inuentarium fieri bonorum statuet, vel ea sequestrabit postulantibus creditoribus, ne bona interim subrahanant, & vt consularum omnibus. Neque cogetur vnus ex chirographariis creditoribus bona solus capere, cum onere soluendi ceteris. l. in curia est 4. de bon. auctor. iudicium poss. l. 7. C. tit. 72.

¶ Cessio ¶ iure ciuili, sine aliqua solemnitate fit, sola voluntatis expressione. l. in omni. C. qui bonis ced. poss. & professione, & per nuntium, & per epistolam, l. si de cessio. bon. P. Hodie in Gallia non ita, sed fit in iudicio, sedente iudice pro tribunali, die & tempore, quo publicæ causæ in iudicio explicantur in auditorio publico, ex constitutione Ludouici Duodecimi, anni millesimi quingentesimi duodecimi, constit. Lud. 12. anni 1512. art. 70. ¶ Veruntamen ¶ in eo consentium nostri cum iure communi, vt ignominiam cessio non habeat, cum beneficium iuris sit, in l. debitores. 12. de iis qui notant inf. lib. 2. C. tit. 12. d. l. etum & aucto Parisiensis, 18. Septem. 1543. Philip. Bugno. lib. 1. leg. abrog. artic. 115. Et uerita ignominiosa cessio, quæ antea fiebat a Iustiniano in nouella 135. & l. si hoc iur. qui bon. ced. poss. C. nec beneficium penitentiolis esse debet ipsa causa cui accedit, & a qua liberat, nempe ipsa carcerum detentio ob debitum, quæ non infamat, nec cui vnde infamis quis est, quod in carcerem fit coniectus, vel cui vincula iussu legitimi iudicis iniecta sunt, l. i. ex quibus caus. inf. irrog. Cod. nisi ob penam explorati criminis id fiat, l. nullam. Cod. de d. tit. ex quibus caus. inf. irrog. l. 1. §. 2. de custod. reor. P. Neque afflicto afflicto danda est noua, l. tam dementis, Cod. de episc. aud. l. in nus, de off. prof. l. l. p. ana, §. l. mai. ad leg. l. om. de parr. ca. ex parte de cler. agros. c. cum per cressio, 7. q. 1. ¶ Satis ¶ autem & abunde quis affligi videtur, ex illa confessione paupertatis publicæ, qui cedit, vt alia infamia nota grauidans non fit. Interest enim nostra alioquin secreta domus nostræ non pandi, & æs alienum detegere, quod

quod melius est interim taceri, l. 2. de alimentis pupillo praestant. l. 6. C. m. 50. Quid enim tam durum, tamque inhumanum est, quam publicatione pompae rerum, familiarium & paupertatis detegi vilitatem, & inuidia patere diuitias, vt ait Theodosius in l. 2. quan. & quib. quarta pars debeat. l. 10. r. 34.

Nam, vt scribit Plautus in Persa. act. 3. sc. 1. ubi ad pauperem accessit infamia,

Gravior paupertas sit, fides subleuior,

Fugium amici.

¶ Et paupertas, cum de mutuo agitur suspectum reddit debitorum: quamuis suspectum non faciat tutorem, l. si creditor. 15. de priuileg. cred. l. 4. 2. P. m. 6. Et satis ipso facto ridiculosa, & metuenda paupertas, vt alia nota non opus sit grauiori.

Magnam paupertas opprobrium subet

Quaequid vis & facere, & pati,

Virtusque viam deserit ardua. Hora. l. 3. carmi. ode 24.

Nihil habet infelix paupertas durius vis,

Quam quod ridiculos homines facit. Lucret. Satyr. 3.

Et apud Plautum in Stichus:

Iam, inquit, inde a paucillo puero ridiculus fui,

Et quod pauperitas fecit vt ridiculus forem.

¶ Atque si inter bonos & graues semper infamiam facti habet cello, quia & ob miseriam fit, & flebile auxilium dicitur seu adiutorium, l. cum & siluam. l. 7. C. qui bono. ced. poss. & in pluribus articulis paupertas detrahit integritatem & exultationem personarum, vt in §. scimus, de test. in Authent. l. p. testis de susce. r. r. C. l. de custod. reor. cum sim. Atque, vt ait Cicero, cuius bona ex edicto possidentur, huius omnis fama & exultatio simul cum bonis possidentur eius, de quo libelli in celeberrimis locis conuincuntur, & Cicero pro Quinctio. Iustinianus quoque iniuria affici defunctum tradit, si sine here de decedat, quod bona eius publicentur, non existente qui respondeat creditoribus, §. licet autem domino, cum versiculo seq. qu. b. ex caus. man. non licet. Pro iniuria etiam graui habitum, aliquem dixisse debitorem, cum non esset. Pl. in litem apud Labonem, 15. §. si quis non debitorem, de iur. l. 4. 7. P. m. 10. vt signasse domum debitoris absentis sine auctoritate iudicis, iniuriam habere respondit Caius l. si iniuria facienda causa, l. 20. de iur. P. prohibitumque sine iudice signa rebus alienis imponere, l. 1. §. 2. §. 10. iur. vt nem. liceat sine iudic. auctoritate sig. reb. alien. in p. C. Apud Tyrhenos, si quis res alienum quod conuauerat non dissoluit, sequebantur eum pueri va. num gestantes marisupium ignominiae causa, Heraclides in politis, & in politia Tyrhenorum. Craffus, cui pecuniae magnitudo diuis nomen dedit, ab eadem postea turpem decoctoris superlationem accepit, siquidem bona eius a creditoribus, quia solidum praestare non poterat, variarentur: itaque amara luggillatione non caruit, cum egens ambularet, diues ad occurrentibus saluabat, Valer. Maxi. l. 6. ca. fin. in Craffo.

¶ Sic si quamuis iuris infamia non notetur cedens, tamen ea non fit potissimum hodie, nisi modo vituperabili tempore quo in forum iudiciale omnes conueniunt, nec sufficit verbo facere, Bart. in l. qui bono. ced. poss. C. l. si in §. eum quoque de actio. ideo fugienda. Ita Guido Pap. ait cessionem Lugduni fieri in curiis cum vituperio & ignominia, quia remotis femoralibus, culus lapide percutitur, Guid. Pap. q. 343 M. Mantua. Bonauitius lib. 5. enchiridii rerum singularium c. 105, tradit Paduae esse lapidem dictum vituperii, in quo cello fieret ter natibus nudatis lapidem percutiendos, & toties alta voce dicendo. Cedo bonis: idque ex lege municipali quae est ibi, sub titulo de cello. bono. incipiente in nomine patris, quam alias, ait: factam ad postulationem beati Antonii confessoris: & habuisse ortum a Romanis habitibus leonem marmoreum ante Capitolii ianuam posuitum, quem sic bonis cedentes natibus percutiebant pariter, consuetudine recepta contra dispositionem iuris communis. Angelus Paduae quoque cessionem fieri tradit a debitore publice, posteriora nuda ostendendo, & dicendo. Cedo bonis. teitatur; se Perusii vidisse in columna hoc modo cedentem, Ange. in l. omni. qui bono. ced. poss. C. Paulus Castrensis. & in aliis locis morem esse testatur circumducendi eum qui cedere vult per ciuitatem, cum tubis & vituperio vsque ad locum in quo cedit, Paul. Castr. in d. l. in omni.

¶ Lege si Ro. ia decoctoribus bonorum oberatis, quamuis fortuna vitio, aut parentum, nec suo decoxissent, erat in theatro publice separatus ab omnib. locis, quatuordecim graduum, Cicero Philip. 2. ideo hanc legem vocat theatralium Plinius l. 33. c. 2. quae lata a Lucio Roscio Tribun. pleb. Luc. Pisonis & M. Aclio

Coll. Gradus porro illis dari quatuordecim proxime equitib. in theatro, in ludibrium, vt auctor est Florus in epitome. L. m. lib. 9. 9.

¶ Et certe, recte peiorem vitam, quae in perpetua inopia est, mortem, & supplicium iuge dixit lex, l. qui quis. §. 1. ad l. l. m. m. c. vtq; Ec. Iesaiticus dicebat, Melius est mori qm indigere, Ecclesiastici c. 40. Supra etiam retulimus Solonis legem de decoctoribus, quae volebat huiusmodi esse etiam, infames. Diog. Laert. lib. 1. de vit. philof. & legem Adriani, quae eosdem in amphitheatro catamidiam iubebat, & rursus Spartian. in Adriano. Apud si Scoticos qui alienum non dissoluit, in foro sedere cogeatur, & circumstante plebe, in os & ora corbem accipere, qua nulla fuit ignominia maior, Alexan. b. Alex. l. 6. genia dier. c. 10. ¶ Ceterum nobis si proderit obseruasse, infamia iuris cedentes iure non notari: & ideo in his negotiis in quibus infames reiciuntur, vt in l. 1. de infam. l. 10. C. m. §. 7. c. inter dilectos. de excess. pral. l. infamia. C. de decur. 10. eos qui calamitate & infortuniis in paupertatem incidere, & bonis cedentes, non reici tanquam infames. ¶ Gregorius si X. summus pontifex cessione videret addidisse formulam cautionis praebendae idoneae per cedentem, vt si ad pinguiorem fortunam peruenerit, debita persoluat, in c. Odoardus. de solu. 10. c. cum conf. de pig. Ideo autem cautio in pignorum vel fideiussorum datione consistit. l. si mandato. §. 9. §. si manda. P. quemadmodum & placuit eum qui dilationem consequitur ad soluendum, cauere debere de soluendo, l. in iura. de precib. l. m. p. offer. C. Ceterum cum hic potius sit beneficium ob inopiam, nec propter dilationem solum concessum, constatque ex eo quia bonis cessit, nulla eum bona cedentem habere quae pignori dare possit, & proinde neque fideiussores vllos ei ob inopiam apertam velle accedere, idonea cautio, cum nomen hoc late pateat, l. sanctimus. C. de ver. sig. l. plus cautionis, de reg. iur. in P. intelligitur de ea quam praestare poterit, vt caueat quantum possit, ca. faciat, 22. q. 2. videlicet iuret & praestet cautionem iuratori, gl. in d. c. Odoardus per c. ex parte. de verbo. sig. de dissoluturum a alienum, si ad pinguiorem venerit fortunam. ¶ Ex si substantia cessionis censetur fateri debitum, l. 109. §. si in c. cess. bon. id est agnoscere debitum vel in iudicio, vel extra iudicium, Angel. in §. si de actio. r. m. 4. per l. cum notissim. §. sed et si quis de praescri. 30. vel 40. ar. r. quibus paria sunt, si non contradicat, si patiat se condemnari, si fateatur coram testibus, vel notario, c. si cautio. de fid. instru. Imola in c. Odoardus. r. m. 10. de solu. Nam si negauit a principio & fuerit condemnatus, & postea debitum confiteatur, confessio haec, si repugnet creditor, nihil ad impetrandam cessionem prodest. Excipereque potest eius creditor, se non acceptare confessionem, quia ei non expedit, iuxta l. eum qui in prin. de iur. iur. de hinc quod vel ex eo quod in negatione vsque ad sententiam persistit, dignas poena est, §. item mixta. de actio. l. cond. Flores. C. de loca & ammissione beneficii propter mendacium, l. si debitor. r. §. 1. de fideiuss. P. Et in hac sententia totus est Baldus, & ita intelligenda: imputat legem 1. C. qui bonis cedere possunt in qua post sententiam condemnatus, ad cessionem admittitur, videlicet, si vsq; ad sententiam non fuerit debitum inficiatus, vel si is sit qui inficiatur, qui vsq; ad sententiam in stam causam habuerit, vel debitum, vel diffidendi, argum. mto l. sciendum, de usur. P. ¶ Cum si hac confessione debitor, debet quoque debitor bona omnia vsq; ad quadrantes, vt dicitur est, indicare, & indicata relinquere, aliter non admittitur, gl. in d. l. si de cess. bon. in P. per l. si licentiam. de iur. delib. C. facit l. 2. quan. & qui quarta pars debeat. lib. 10. C. quia subrahens quippiam ex bonis similis est neganti, l. hereditate §. si. ad l. Fol. in P.

¶ Ceterum cum hic potius sit beneficium ob inopiam, nec propter dilationem solum concessum, constatque ex eo quia bonis cessit, nulla eum bona cedentem habere quae pignori dare possit, & proinde neque fideiussores vllos ei ob inopiam apertam velle accedere, idonea cautio, cum nomen hoc late pateat, l. sanctimus. C. de ver. sig. l. plus cautionis, de reg. iur. in P. intelligitur de ea quam praestare poterit, vt caueat quantum possit, ca. faciat, 22. q. 2. videlicet iuret & praestet cautionem iuratori, gl. in d. c. Odoardus per c. ex parte. de verbo. sig. de dissoluturum a alienum, si ad pinguiorem venerit fortunam.

¶ Ex si substantia cessionis censetur fateri debitum, l. 109. §. si in c. cess. bon. id est agnoscere debitum vel in iudicio, vel extra iudicium, Angel. in §. si de actio. r. m. 4. per l. cum notissim. §. sed et si quis de praescri. 30. vel 40. ar. r. quibus paria sunt, si non contradicat, si patiat se condemnari, si fateatur coram testibus, vel notario, c. si cautio. de fid. instru. Imola in c. Odoardus. r. m. 10. de solu. Nam si negauit a principio & fuerit condemnatus, & postea debitum confiteatur, confessio haec, si repugnet creditor, nihil ad impetrandam cessionem prodest. Excipereque potest eius creditor, se non acceptare confessionem, quia ei non expedit, iuxta l. eum qui in prin. de iur. iur. de hinc quod vel ex eo quod in negatione vsque ad sententiam persistit, dignas poena est, §. item mixta. de actio. l. cond. Flores. C. de loca & ammissione beneficii propter mendacium, l. si debitor. r. §. 1. de fideiuss. P. Et in hac sententia totus est Baldus, & ita intelligenda: imputat legem 1. C. qui bonis cedere possunt in qua post sententiam condemnatus, ad cessionem admittitur, videlicet, si vsq; ad sententiam non fuerit debitum inficiatus, vel si is sit qui inficiatur, qui vsq; ad sententiam in stam causam habuerit, vel debitum, vel diffidendi, argum. mto l. sciendum, de usur. P. ¶ Cum si hac confessione debitor, debet quoque debitor bona omnia vsq; ad quadrantes, vt dicitur est, indicare, & indicata relinquere, aliter non admittitur, gl. in d. l. si de cess. bon. in P. per l. si licentiam. de iur. delib. C. facit l. 2. quan. & qui quarta pars debeat. lib. 10. C. quia subrahens quippiam ex bonis similis est neganti, l. hereditate §. si. ad l. Fol. in P.

¶ Ceterum cum hic potius sit beneficium ob inopiam, nec propter dilationem solum concessum, constatque ex eo quia bonis cessit, nulla eum bona cedentem habere quae pignori dare possit, & proinde neque fideiussores vllos ei ob inopiam apertam velle accedere, idonea cautio, cum nomen hoc late pateat, l. sanctimus. C. de ver. sig. l. plus cautionis, de reg. iur. in P. intelligitur de ea quam praestare poterit, vt caueat quantum possit, ca. faciat, 22. q. 2. videlicet iuret & praestet cautionem iuratori, gl. in d. c. Odoardus per c. ex parte. de verbo. sig. de dissoluturum a alienum, si ad pinguiorem venerit fortunam.

¶ Ex si substantia cessionis censetur fateri debitum, l. 109. §. si in c. cess. bon. id est agnoscere debitum vel in iudicio, vel extra iudicium, Angel. in §. si de actio. r. m. 4. per l. cum notissim. §. sed et si quis de praescri. 30. vel 40. ar. r. quibus paria sunt, si non contradicat, si patiat se condemnari, si fateatur coram testibus, vel notario, c. si cautio. de fid. instru. Imola in c. Odoardus. r. m. 10. de solu. Nam si negauit a principio & fuerit condemnatus, & postea debitum confiteatur, confessio haec, si repugnet creditor, nihil ad impetrandam cessionem prodest. Excipereque potest eius creditor, se non acceptare confessionem, quia ei non expedit, iuxta l. eum qui in prin. de iur. iur. de hinc quod vel ex eo quod in negatione vsque ad sententiam persistit, dignas poena est, §. item mixta. de actio. l. cond. Flores. C. de loca & ammissione beneficii propter mendacium, l. si debitor. r. §. 1. de fideiuss. P. Et in hac sententia totus est Baldus, & ita intelligenda: imputat legem 1. C. qui bonis cedere possunt in qua post sententiam condemnatus, ad cessionem admittitur, videlicet, si vsq; ad sententiam non fuerit debitum inficiatus, vel si is sit qui inficiatur, qui vsq; ad sententiam in stam causam habuerit, vel debitum, vel diffidendi, argum. mto l. sciendum, de usur. P. ¶ Cum si hac confessione debitor, debet quoque debitor bona omnia vsq; ad quadrantes, vt dicitur est, indicare, & indicata relinquere, aliter non admittitur, gl. in d. l. si de cess. bon. in P. per l. si licentiam. de iur. delib. C. facit l. 2. quan. & qui quarta pars debeat. lib. 10. C. quia subrahens quippiam ex bonis similis est neganti, l. hereditate §. si. ad l. Fol. in P.

¶ Ceterum cum hic potius sit beneficium ob inopiam, nec propter dilationem solum concessum, constatque ex eo quia bonis cessit, nulla eum bona cedentem habere quae pignori dare possit, & proinde neque fideiussores vllos ei ob inopiam apertam velle accedere, idonea cautio, cum nomen hoc late pateat, l. sanctimus. C. de ver. sig. l. plus cautionis, de reg. iur. in P. intelligitur de ea quam praestare poterit, vt caueat quantum possit, ca. faciat, 22. q. 2. videlicet iuret & praestet cautionem iuratori, gl. in d. c. Odoardus per c. ex parte. de verbo. sig. de dissoluturum a alienum, si ad pinguiorem venerit fortunam.

¶ Ex si substantia cessionis censetur fateri debitum, l. 109. §. si in c. cess. bon. id est agnoscere debitum vel in iudicio, vel extra iudicium, Angel. in §. si de actio. r. m. 4. per l. cum notissim. §. sed et si quis de praescri. 30. vel 40. ar. r. quibus paria sunt, si non contradicat, si patiat se condemnari, si fateatur coram testibus, vel notario, c. si cautio. de fid. instru. Imola in c. Odoardus. r. m. 10. de solu. Nam si negauit a principio & fuerit condemnatus, & postea debitum confiteatur, confessio haec, si repugnet creditor, nihil ad impetrandam cessionem prodest. Excipereque potest eius creditor, se non acceptare confessionem, quia ei non expedit, iuxta l. eum qui in prin. de iur. iur. de hinc quod vel ex eo quod in negatione vsque ad sententiam persistit, dignas poena est, §. item mixta. de actio. l. cond. Flores. C. de loca & ammissione beneficii propter mendacium, l. si debitor. r. §. 1. de fideiuss. P. Et in hac sententia totus est Baldus, & ita intelligenda: imputat legem 1. C. qui bonis cedere possunt in qua post sententiam condemnatus, ad cessionem admittitur, videlicet, si vsq; ad sententiam non fuerit debitum inficiatus, vel si is sit qui inficiatur, qui vsq; ad sententiam in stam causam habuerit, vel debitum, vel diffidendi, argum. mto l. sciendum, de usur. P. ¶ Cum si hac confessione debitor, debet quoque debitor bona omnia vsq; ad quadrantes, vt dicitur est, indicare, & indicata relinquere, aliter non admittitur, gl. in d. l. si de cess. bon. in P. per l. si licentiam. de iur. delib. C. facit l. 2. quan. & qui quarta pars debeat. lib. 10. C. quia subrahens quippiam ex bonis similis est neganti, l. hereditate §. si. ad l. Fol. in P.

¶ Ceterum cum hic potius sit beneficium ob inopiam, nec propter dilationem solum concessum, constatque ex eo quia bonis cessit, nulla eum bona cedentem habere quae pignori dare possit, & proinde neque fideiussores vllos ei ob inopiam apertam velle accedere, idonea cautio, cum nomen hoc late pateat, l. sanctimus. C. de ver. sig. l. plus cautionis, de reg. iur. in P. intelligitur de ea quam praestare poterit, vt caueat quantum possit, ca. faciat, 22. q. 2. videlicet iuret & praestet cautionem iuratori, gl. in d. c. Odoardus per c. ex parte. de verbo. sig. de dissoluturum a alienum, si ad pinguiorem venerit fortunam.

¶ Ex si substantia cessionis censetur fateri debitum, l. 109. §. si in c. cess. bon. id est agnoscere debitum vel in iudicio, vel extra iudicium, Angel. in §. si de actio. r. m. 4. per l. cum notissim. §. sed et si quis de praescri. 30. vel 40. ar. r. quibus paria sunt, si non contradicat, si patiat se condemnari, si fateatur coram testibus, vel notario, c. si cautio. de fid. instru. Imola in c. Odoardus. r. m. 10. de solu. Nam si negauit a principio & fuerit condemnatus, & postea debitum confiteatur, confessio haec, si repugnet creditor, nihil ad impetrandam cessionem prodest. Excipereque potest eius creditor, se non acceptare confessionem, quia ei non expedit, iuxta l. eum qui in prin. de iur. iur. de hinc quod vel ex eo quod in negatione vsque ad sententiam persistit, dignas poena est, §. item mixta. de actio. l. cond. Flores. C. de loca & ammissione beneficii propter mendacium, l. si debitor. r. §. 1. de fideiuss. P. Et in hac sententia totus est Baldus, & ita intelligenda: imputat legem 1. C. qui bonis cedere possunt in qua post sententiam condemnatus, ad cessionem admittitur, videlicet, si vsq; ad sententiam non fuerit debitum inficiatus, vel si is sit qui inficiatur, qui vsq; ad sententiam in stam causam habuerit, vel debitum, vel diffidendi, argum. mto l. sciendum, de usur. P. ¶ Cum si hac confessione debitor, debet quoque debitor bona omnia vsq; ad quadrantes, vt dicitur est, indicare, & indicata relinquere, aliter non admittitur, gl. in d. l. si de cess. bon. in P. per l. si licentiam. de iur. delib. C. facit l. 2. quan. & qui quarta pars debeat. lib. 10. C. quia subrahens quippiam ex bonis similis est neganti, l. hereditate §. si. ad l. Fol. in P.

¶ Ceterum cum hic potius sit beneficium ob inopiam, nec propter dilationem solum concessum, constatque ex eo quia bonis cessit, nulla eum bona cedentem habere quae pignori dare possit, & proinde neque fideiussores vllos ei ob inopiam apertam velle accedere, idonea cautio, cum nomen hoc late pateat, l. sanctimus. C. de ver. sig. l. plus cautionis, de reg. iur. in P. intelligitur de ea quam praestare poterit, vt caueat quantum possit, ca. faciat, 22. q. 2. videlicet iuret & praestet cautionem iuratori, gl. in d. c. Odoardus per c. ex parte. de verbo. sig. de dissoluturum a alienum, si ad pinguiorem venerit fortunam.

¶ Ex si substantia cessionis censetur fateri debitum, l. 109. §. si in c. cess. bon. id est agnoscere debitum vel in iudicio, vel extra iudicium, Angel. in §. si de actio. r. m. 4. per l. cum notissim. §. sed et si quis de praescri. 30. vel 40. ar. r. quibus paria sunt, si non contradicat, si patiat se condemnari, si fateatur coram testibus, vel notario, c. si cautio. de fid. instru. Imola in c. Odoardus. r. m. 10. de solu. Nam si negauit a principio & fuerit condemnatus, & postea debitum confiteatur, confessio haec, si repugnet creditor, nihil ad impetrandam cessionem prodest. Excipereque potest eius creditor, se non acceptare confessionem, quia ei non expedit, iuxta l. eum qui in prin. de iur. iur. de hinc quod vel ex eo quod in negatione vsque ad sententiam persistit, dignas poena est, §. item mixta. de actio. l. cond. Flores. C. de loca & ammissione beneficii propter mendacium, l. si debitor. r. §. 1. de fideiuss. P. Et in hac sententia totus est Baldus, & ita intelligenda: imputat legem 1. C. qui bonis cedere possunt in qua post sententiam condemnatus, ad cessionem admittitur, videlicet, si vsq; ad sententiam non fuerit debitum inficiatus, vel si is sit qui inficiatur, qui vsq; ad sententiam in stam causam habuerit, vel debitum, vel diffidendi, argum. mto l. sciendum, de usur. P. ¶ Cum si hac confessione debitor, debet quoque debitor bona omnia vsq; ad quadrantes, vt dicitur est, indicare, & indicata relinquere, aliter non admittitur, gl. in d. l. si de cess. bon. in P. per l. si licentiam. de iur. delib. C. facit l. 2. quan. & qui quarta pars debeat. lib. 10. C. quia subrahens quippiam ex bonis similis est neganti, l. hereditate §. si. ad l. Fol. in P.

¶ Ceterum cum hic potius sit beneficium ob inopiam, nec propter dilationem solum concessum, constatque ex eo quia bonis cessit, nulla eum bona cedentem habere quae pignori dare possit, & proinde neque fideiussores vllos ei ob inopiam apertam velle accedere, idonea cautio, cum nomen hoc late pateat, l. sanctimus. C. de ver. sig. l. plus cautionis, de reg. iur. in P. intelligitur de ea quam praestare poterit, vt caueat quantum possit, ca. faciat, 22. q. 2. videlicet iuret & praestet cautionem iuratori, gl. in d. c. Odoardus per c. ex parte. de verbo. sig. de dissoluturum a alienum, si ad pinguiorem venerit fortunam.

¶ Ex si substantia cessionis censetur fateri debitum, l. 109. §. si in c. cess. bon. id est agnoscere debitum vel in iudicio, vel extra iudicium, Angel. in §. si de actio. r. m. 4. per l. cum notissim. §. sed et si quis de praescri. 30. vel 40. ar. r. quibus paria sunt, si non contradicat, si patiat se condemnari, si fateatur coram testibus, vel notario, c. si cautio. de fid. instru. Imola in c. Odoardus. r. m. 10. de solu. Nam si negauit a principio & fuerit condemnatus, & postea debitum confiteatur, confessio haec, si repugnet creditor, nihil ad impetrandam cessionem prodest. Excipereque potest eius creditor, se non acceptare confessionem, quia ei non expedit, iuxta l. eum qui in prin. de iur. iur. de hinc quod vel ex eo quod in negatione vsque ad sententiam persistit, dignas poena est, §. item mixta. de actio. l. cond. Flores. C. de loca & ammissione beneficii propter mendacium, l. si debitor. r. §. 1. de fideiuss. P. Et in hac sententia totus est Baldus, & ita intelligenda: imputat legem 1. C. qui bonis cedere possunt in qua post sententiam condemnatus, ad cessionem admittitur, videlicet, si vsq; ad sententiam non fuerit debitum inficiatus, vel si is sit qui inficiatur, qui vsq; ad sententiam in stam causam habuerit, vel debitum, vel diffidendi, argum. mto l. sciendum, de usur. P. ¶ Cum si hac confessione debitor, debet quoque debitor bona omnia vsq; ad quadrantes, vt dicitur est, indicare, & indicata relinquere, aliter non admittitur, gl. in d. l. si de cess. bon. in P. per l. si licentiam. de iur. delib. C. facit l. 2. quan. & qui quarta pars debeat. lib. 10. C. quia subrahens quippiam ex bonis similis est neganti, l. hereditate §. si. ad l. Fol. in P.

Cessionis bonorum auxilium non potrigi ad fideiussores cedentium. Cap. 12.

- 1 Cesto debitoris non prodest fideiussoribus eorum.
- 2 Fideiussori est debitorum cedentium, quare per illorum cessionem non liberantur, eod.

¶ Auxilium si hoc legis cessionis, tantum cedentibus & debitoribus, non fideiussoribus prodest, §. si de re. lic. l. 2. l. si. ut. 14. facit l. heres a debitore §. quod si sup. & ibi Bar. de fideiuss. in P. Gui. Papau. q. 21. nu. 3. Angel. in §. si. nu. 13. & mibi quocq. l. 1. m. 25. de act. nam vbicunq; reus ita liberatur a creditore, vt natura et bitum remaneat teneri fideiussorem respondit Scapola, l. 7. b. r. n. que. 61. de fideiuss. l. 46. P. m. 1. Sic apud Verum & Antoninum damnato debitore, & bonis illis pro tertia parte fisco confiscatis, creditorem contra eum pro duabus tantum debiti partibus posse agere: at fideiussorem conueniri in solidum re scriptum est, l. 1. de fideiuss. l. 8. C. m. 4. ¶ Quinimo si patior & aperta iura